

YİBO'ların Güneşleri Kardeşlerim

Yaz kampı izlenimiyle

sevgili Efe, güzel YİBO'lu çocukları anlatıyor...

Bu kadar çocuk geliyor da neler oluyor?

Bizimle temas eden okul ve öğrencilerin başarısını

öğreniyoruz, güzel liselere üniversitelere geçişlerini

öğrenmek gurur veriyor...

Ya hiç haber çıkmayanlar?

Geçen gün bir öğretmenimiz aradı...

"Gelen öğrencilerimiz çok çok iyi bir fen lisesinde

başarı ile devam ediyor, kızımız da bu yörenin

en iyi Anadolu Öğretmen Lisesinde...

Ne yaparım, ne yapamam kaygısı içerisinde idiler...

Ama ODTÜ'yü gördüler Boğaziçi Üniversitesini gördüler,

çocuklar coştular" demişti...

Büyük bir sevgi,
sizlerin destekleriyle
gönüllülerimizin ve hocalarımızın
emeğiyle yoğruluyor,
o zaman herşey anlama kavuşuyor...

(Hala gecenin bir vakti gönüllülerimiz
eylül projesi için çalışıyorlar,
o güzellere layık olmak en büyük amacımız...)

Desteklerinize çok teşekkür ediyor
saygılarımızı sunuyoruz...

İLK YAR

Orda bir YİBO var...

<http://www.ilkyar.org.tr>

YİBO'ların Güneşleri

165 YİBO'lu kardeşimiz geldi ODTÜ'ye bu yaz. 165 Güneş yükseldi ODTÜ'nün üstünde, aydınlattılar dört bir yanı... En önemlisi de o güneşler çalışırlarsa çabalarlarsa bütün ülkeyi hatta bütün dünyayı aydınlatabileceklerini fark ettiler. Bir astronotun hayatını öğrendiler, uzaya çıkmanın aslında o kadar da zor olmadığını anladılar, profesörler gördüler, bir sürü abi ablayla tanıştılar bu ülkenin en iyi üniversitelerinde okuyan ve anladılar; o abilerinin ablalarının aslında onlardan hiçbir farkı olmadığını. Emine'yle vedalaşırken gözleri doluydu ama gülümsüyordu:

"Efe abi benim ablalarım da üniversitede ama ben sadece bir üniversite mezunu olmayacağım. Ben ODTÜ mezunu olacağım..."

Artık o güneşler sadece yükseklere çıkmayı hedeflemiyor, en yükseğe çıkmayı hedefliyor. Onlar o kadar muhteşemler ki... Gülerken gözlerinin içiyle gülüyorlar, sarılırken bütün kalpleriyle sarılıyorlar abilerine ablalarına... Sordukları soruların cevabını öğrendiklerinde dünyanın en mutlu insanı oluyorlar sanki, çünkü sordukça öğrendikçe anlıyorlar, cevaplanmamış birçok sorunun cevabını onların bulacağını... Siz, eğer çöp kutusu, içine çöp atıldığında şeker verse bütün çocukların çöplerini

öp kutusuna atacağını hiç düşünmüş müydünüz? Sadece düşünmeyi bırakın elinize bir kutu oyun hamuru, 2 pipet ve 1 bardak verilse bunun projesini yapabilir miydiniz? Onlar yaptılar...

İşte İLKYAR bunu sağlıyor, artık o çocuklar neler başarabileceklerini biliyor, eğer çabalarlarsa nerelerde öğrenim görebileceklerini biliyor, abilerinin ablalarının hatta profesörlerin onlardan hiçbir farkı olmadığını biliyor. YİBO yatakhanelerinde artık uzay konuşuluyor, bilişim teknolojileri ya da nanoteknoloji...

Mehmet mesela Akçakoyun YİBO Çanakkale'den nanoteknoloji mühendisi olacak, kim söyleyebilir ki gelecekte böyle bir mesleğin olmayacağını? Onlar bu yaşta köylerini aydınlatıyorlar. Gelecekte bütün ülkeyi bütün dünyayı aydınlatacaklar. Çünkü onlar tertemizler, pırıl pırıllar, mutlu olduklarında tüm benlikleriyle gülüyorlar, sevdiklerinde tüm yürekleriyle seviyorlar... Artık onların her biri her gece hayal kuruyor, gelecekte neler yapacaklarının, neler başaracaklarının hayallerini ve her sabah kendilerine söz veriyorlar hayallerini

gerçekleştirmek için çok çalışacaklarına. En önemlisi de artık biliyorlar; hayallerinin önündeki her engeli aşabileceklerini, imkansızları rafa kaldırabileceklerini,

başaramazsın diyenlerin aksine her şeyi başarabileceklerini... Bundan 10 yıl sonra bütün güneşler en tepeye yükselecek, her yeri aydınlatacak.

Artık sohbetleri yatakhanelerde değil laboratuvarlarda yapacaklar. O kocaman kollarıyla bütün insanları saracaklar, tüm yürekleriyle sevecekler yine, bütün soruların cevabı olacaklar... Emine ODTÜ'den mezun olacak, nanoteknoloji mühendisi Mehmet'le birlikte...

Efe AYDIN

(ODTÜ Endüstri Mühendisliği öğrencisi)
çocuklarımız, kardeşlerimiz, ilkyar'larımız, ilk
sevdiklerimiz, ilk göz ağrılarımız...
www.ilkyar.org.tr ilkyar@ilkyar.org.tr

